

Hoewel het Gerecht heeft geoordeeld dat het niet gerechtvaardigd was om de exceptie van niet-ontvankelijkheid te voegen met de zaak ten gronde, heeft het het rechtskader bepaald van de betalingsverplichting die op Roemenië rust op het gebied dat wordt geregeld door besluit 2007/436/EG, Euratom ⁽¹⁾, en verordening nr. 1150/2000 ⁽²⁾, en verklaard dat de Roemeense Staat op grond van die bepalingen verplicht is het bedrag van 14 883,79 EUR aan traditionele eigen middelen vast te stellen en te betalen.

Door de aard en de grondslag van de betalingsverplichting te onderzoeken, heeft het Gerecht de zaak ten gronde beoordeeld en daarmee in strijd gehandeld met zijn besluit om alleen uitspraak te doen over de exceptie van niet-ontvankelijkheid.

2. Tweede middel: schending van het Unierecht door het Gerecht van de Europese Unie

Roemenië stelt dat het Gerecht van de Europese Unie de aard van de hem bij brief BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 van 19 september 2014 opgelegde verplichtingen onjuist heeft gekwalificeerd en aldus blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, waardoor zijn oordeel (i) over de bevoegdheid van de Commissie en (ii) over de aard van de litigieuze brief wordt ontkracht.

Subsidiair betoogt Roemenië dat het Gerecht van de Europese Unie het Unierecht heeft geschonden en is voorbijgegaan aan de rechtspraak van het Hof waar het heeft vastgesteld dat het aan de lidstaten is om te beoordelen of sprake is van verlies van traditionele eigen middelen en of er een verplichting tot betaling van dergelijke middelen bestaat.

Voorts betwist Roemenië dat de regeling inzake voorlopige betaling — en in die zin de overwegingen van het Gerecht dienaangaande — in casu van toepassing zijn.

⁽¹⁾ Besluit van de Raad van 7 juni 2007 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 163, blz. 7).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 17 november 2015 — J. N., andere partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zaak C-601/15)

(2016/C 038/47)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: J. N.

Andere partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciële vraag

Is artikel 8, derde lid, aanhef en onder e, van richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB L 180, blz. 96) geldig in het licht van artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2007, C 303, blz. 1):

- 1) in de situatie dat een onderdaan van een derde land krachtens artikel 8, derde lid, aanhef en onder e, van deze richtlijn in bewaring is gesteld en krachtens artikel 9 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB L 180, blz. 60) het recht heeft om een in een lidstaat te mogen blijven totdat in eerste aanleg een beslissing op zijn asielerzoek is genomen, en

- 2) gelet op de Toelichting (PB 2007 C 303, blz. 2) dat de beperkingen die rechtmatig aan de rechten van artikel 6 kunnen worden gesteld, niet verder mogen strekken dan die welke door het EVRM [Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens] in de tekst zelf van artikel 5, aanhef en onder f, zijn toegestaan en de uitleg van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van deze laatste bepaling in onder meer het arrest van 22 september 2015, Nabil e.a. tegen Hongarije, 62116/12, dat een bewaring van een asielzoeker in strijd is met voormeld artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, indien deze bewaring niet is opgelegd met het oog op verwijdering?

Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2015 door Ana Pérez Gutiérrez tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-168/14, Pérez Gutiérrez/Commissie

(Zaak C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Ana Pérez Gutiérrez (vertegenwoordiger: J. Soler Puebla, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Vernietiging van het arrest van het Gerecht van 9 september 2015 en voortzetting van de procedure, zodat een nieuwe uitspraak wordt gewezen waarin:

1. vastgesteld wordt dat de Commissie, door het portret van Patrick Johannes Jacquemyn zonder toestemming te gebruiken, onrechtmatig heeft ingegrepen in diens recht op eer, recht op de persoonlijke levenssfeer en portretrecht aangezien zij een foto van hem heeft opgenomen in de bibliotheek van afbeeldingen met gezondheidswaarschuwingen voor tabaksproducten in de Europese Unie;
2. de Commissie wordt gelast aan rekwirante 181 104 EUR wegens gedeerde inkomsten te betalen;
3. de Commissie wordt gelast aan rekwirante per pakje sigaretten of tabaksproduct waarop P. Jacquemyn is afgebeeld, één eurocent (0,01 EUR) te betalen, waarbij het in totaal te betalen bedrag bij de tenuitvoerlegging van het arrest zal worden bepaald en thans **zevenentwintig miljoen vijfhonderdachtentachtigduizend vijfhonderdvierentwintig (27 588 524) EUR** bedraagt;
4. de Commissie wordt gelast aan rekwirante schadevergoeding te betalen voor het profijt dat het onrechtmatige gebruik van het portret van Jacquemyn heeft opgeleverd en dat in Spanje, de woonplaats van rekwirante en Jacquemyn, 13 790 000 EUR bedraagt.

Middelen en voornaamste argumenten

Gebrek aan overeenstemming tussen het verloop van de terechtzitting en het bepaalde in het arrest

Rekwirante heeft de verklaringen van de Commissie niet geaccepteerd, maar slechts ingestemd met de te late overlegging van de stukken zonder zwart gemaakte passages, hetgeen niet naar voren komt in het arrest.

Schending van artikel 15, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

Er is sprake van schending van de Europese voorschriften met betrekking tot de toegang van burgers van de Unie tot documenten die door een orgaan van de Unie bij de besluitvorming zijn gebruikt.